

"Крајње је време да поново почнемо да говоримо 'срам те било' свима који то заслужују, па и интелектуалцима који ћуте, а који су дужни да мењају друштво набоље", изјавила је ових дана *Блицу* Србијанка Турајлић, угледна активисткиња која је – заједно са Весном Пешић, адвокатом Срђом Поповићем, Владимиром Павићевићем и осталим неодговорним и циничним гуруима "белих листића" и филозофима "мањег зла" – подарила Србији самовлашће Александра Вучића.

Не знам да ли је професорка Турајлић себи рекла "срам те било", али био би то знак елементарне људске пристojности јавне интелектуалке која је дала немали допринос да се српско друштво промени нагоре – и да дођемо у ситуацију да има све мање наде да ће се ускоро зауставити деструкција коју (п)одржавају најмоћније западне државе.

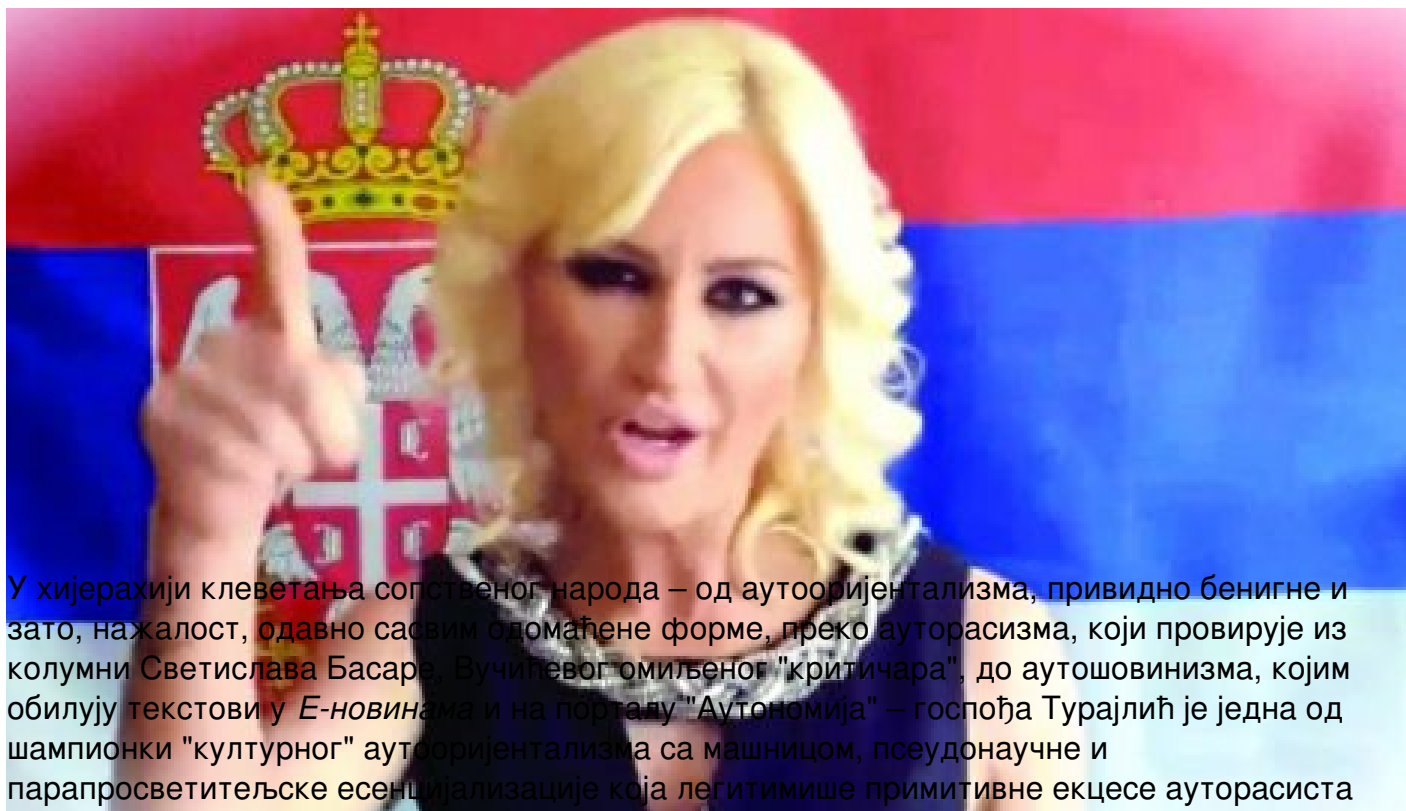
Утицајна представница наше "грађанске" елите уверљиво је показала да је некада боље ћутати него говорити и натерала грађане Србије да поново науче једну од најстаријих лекција ружније стране историје – да и од јако лошег и јадног увек може много горе и јадније. Остаје нада да нећемо пролазити и кроз наставак овог беспотребног "курса" – следећа лекција је да нема дна, да се увек може потонути још дубље.

Страственим промотерима "белих листића" – насталих као одговор на питање о "мањем злу" које је, уоквирено као реторско, поставио Срђа Поповић – морало је бити јасно шта значи изборни пораз ДС и како ће изгледати владавина на брзину "европеизованих" радикала. Дакле, зашто је Србијанка Турајлић погурала Србију у Вучићево ауторитарно наручје?

Пише: Зоран Ћирјаковић
петак, 22 мај 2015 10:39

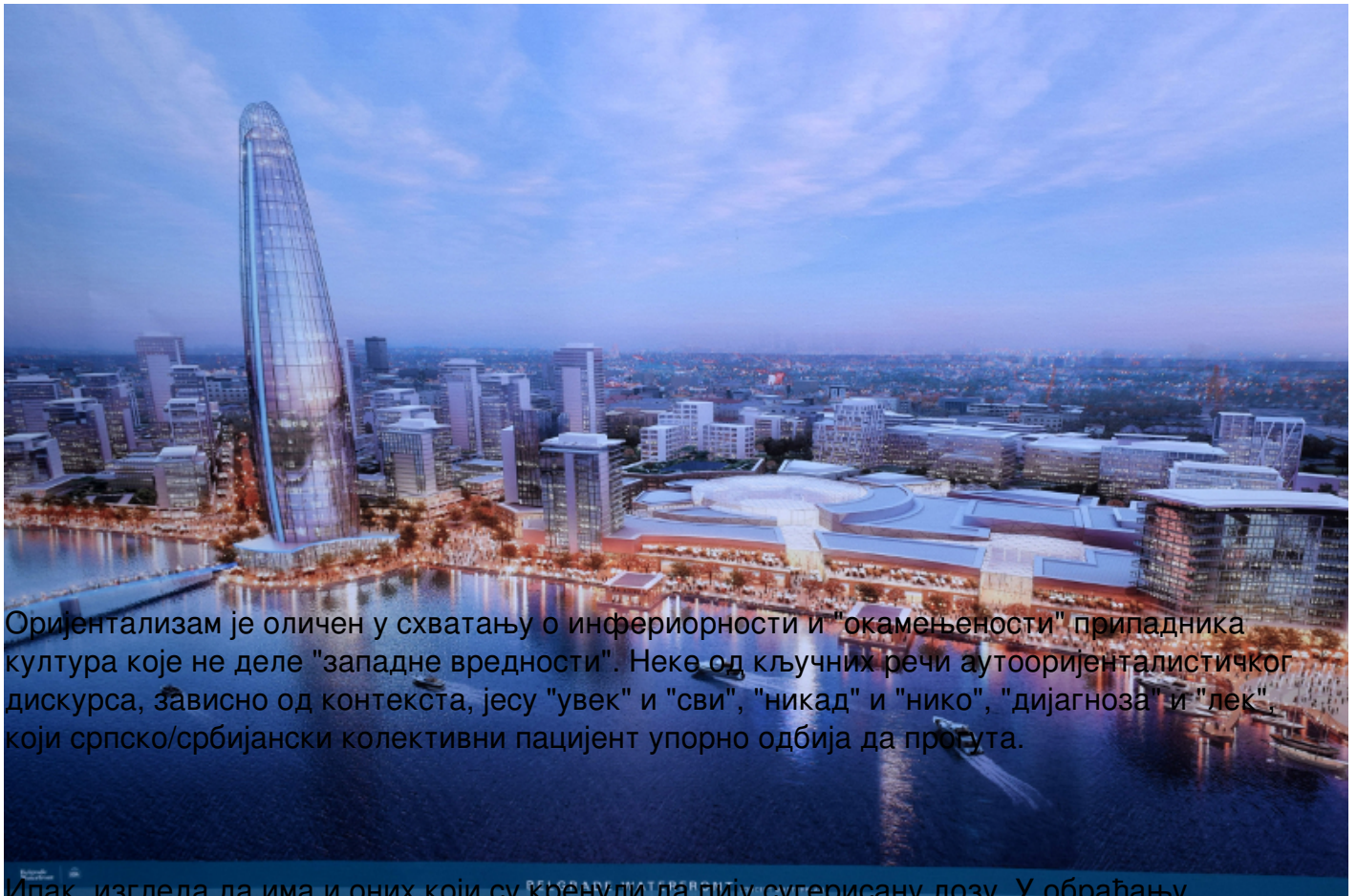

Бојим се да се одговор назире у истом интервјуу, али и у ранијим изјавама искусне активисткиње која као да јавно делује са циљем да потврди виђење Србије као једног не само тешко болесног већ и неизлечивог места. Привилегована пензионисана професорка, која је *Блицу* изјавила да је "мања штета укинути пензије него смањити плате професорима", раније је говорила да овде "систем вредности не постоји" и да смо "лошији ђаци" у одељењу "заробљени у прошлости".

У хијерахији клеветања сопственог народа – од аутооријентализма, привидно бенигне и зато, нажалост, одавно сасвим одомаћене форме, преко ауторасизма, који провирује из колумни Светислава Басаре, Вучићевог омиљеног "критичара", до аутошовинизма, којим обилују текстови у *Е-новинама* и на порталу "Аутономија" – госпођа Турајлић је једна од шампионки "културног" аутооријентализма са машницом, псеудонаучне и парпросветитељске есенцијализације која легитимише примитивне екцесе ауторасиста

и крволочну мржњу аутошовиниста.

Оријентализам је оличен у схватању о инфериорности и "окамењености" припадника култура које не деле "западне вредности". Неке од кључних речи аутооријенталистичког дискурса, зависно од контекста, јесу "увек" и "сви", "никад" и "нико", "дијагноза" и "лек", који српско/србијански колективни пацијент упорно одбија да прогута.

Ипак, изгледа да има и оних који су кренули да пију сугерисану дозу. У обраћању скупштини поводом закона који омогућава изградњу "Београда на води" – споменика који је решио да себи подигне за живота, Вучић се ослонио на аутооријенталистичке стереотипе. Идеја водиља и "научни" темељи тог говора директно су преузети од Латинке Перовић и Дубравке Стојановић, идеолошкиње и водеће апологеткиње ауторитарне "модернизације" коју Вучић спроводи.

"Срам те било", или како је аутошовинизам „белих листића“ Србији подарио самовлашће Александар

Пише: Зоран Ђирјаковић
петак, 22 мај 2015 10:39

